

ข้อเสนอแนะในการเร่งพัฒนา Digital Economy จาก ATCI

นโยบาย Digital Economy ของรัฐบาลได้รับการตอบสนองจากภาคธุรกิจอย่างดี โดยเฉพาะข้อเสนอแนะทางด้านนโยบายและโครงการ ซึ่งสมาคมอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศไทย (ATCI) ขอสนับสนุนด้วย อย่างไรก็ตาม ข้อเสนอทั้งหมดยังต้องมีการปฏิบัติอีกมาก และรัฐบาลเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้การปฏิบัติเร็วได้ ดังนั้นสมาคมจึงให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานของภาครัฐ และขอเสนอความเห็นในระดับปฏิบัติมากกว่าเสนอเรื่องนโยบายและโครงการอื่น ซึ่งสมาคมมีความเห็นว่าภาครัฐทำทางด้านนี้ได้ดีอยู่แล้ว สมาคมให้ความเห็นจากประเด็นที่อุตสาหกรรมประสบอยู่ และหวังให้มีการปรับปรุง และปฏิบัติการที่รวดเร็ว

ประเด็น	ผลกระทบ	ข้อเสนอแนะ
1. เอกสารดิจิทัลไม่เป็นที่รับรองโดยทางการและทางธุรกิจ	<ul style="list-style-type: none"> • เสียเวลาและเพิ่มต้นทุนธุรกิจ • ไม่สามารถใช้ดิจิทัลเทคโนโลยีได้เต็มที่ • เสียเปรียบในการติดต่อและแข่งขันธุรกิจกับประเทศพัฒนา 	<ul style="list-style-type: none"> • แก่กฎระเบียบให้ใช้เอกสารดิจิทัลในการทำธุรกิจและนิติกรรมได้ • ประกาศให้ภาคธุรกิจและประชาชนทราบ
2. ระบบงานราชการและวัฒนธรรมองค์กรรัฐไม่เอื้อให้ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยีได้อย่างที่ควรเป็น	<ul style="list-style-type: none"> • การใช้คอมพิวเตอร์ของราชการยังเป็นการใช้เทคโนโลยีทำงานแบบและวิธีเดิมให้เร็วขึ้นมากกว่าการลดขั้นตอน ลดค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นเป้าประสงค์ของเทคโนโลยี เป็นผลให้ไม่เกิดประสิทธิภาพ ผลงาน และคุ้มค่างบประมาณ • การบริหารจัดการหน่วยรัฐเองไม่มีประสิทธิภาพและทันสมัย ไม่สามารถบริการภาคธุรกิจและประชาชนได้อย่างที่เอกชนคาดหวัง • ภาคธุรกิจเสียโอกาสทำธุรกรรมกับประเทศที่ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยีเป็นหลัก 	<ul style="list-style-type: none"> • ปฏิรูประบบและกระบวนการทำงานของราชการ โดยใช้หลักการสถาปัตยกรรมเพื่อบูรณาการไอทีกับระบบงานให้เข้ากันเป็นระบบดิจิทัล เพื่อใช้เทคโนโลยีได้อย่างที่คิดค้นมา • เร่งทำมาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูลและมาตรฐานข้อมูลของรัฐ ให้ทุกหน่วยงานใช้ทำงานร่วมกัน ให้ลดขั้นตอน ลดความล่าช้า งานซ้ำซ้อน ข้อมูลไม่ตรงกัน
3. ผู้บริหารระดับสูงไม่มีโอกาสติดตามรายละเอียดของโลกดิจิทัล ว่าทำไมจึงต่างไปจากเดิม ทำให้ไม่เห็นความจำเป็นต้องปรับความคิดและผลักดันให้ทำงานให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพของโลกใหม่ที่ทุกอย่างรอบไม่ได้ วิธีเดิมที่ซ้ำและไม่ได้ผล ใช้ไม่ได้อีกแล้ว	<ul style="list-style-type: none"> • นโยบายและแผนการพัฒนาไอทีของประเทศไทยไม่ต่างหรือด้อยกว่าประเทศคู่แข่ง แต่หลายประเทศก้าวไปเร็วกว่า และมีความกังวลว่าหลายประเทศจะแซงหน้าอีก เพราะเราขาดความเร่งด่วนในการบริหารงาน ไม่ปรับไปตามโลกดิจิทัล ที่ต้องรีบและกล้าทำสิ่งใหม่ จุดอ่อนทั้งสองด้านนี้ คือเหตุสำคัญที่เราก้าวไปช้ากว่าศักยภาพที่แท้จริง 	<ul style="list-style-type: none"> • มีการ update ผู้บริหารระดับสูงอย่างต่อเนื่องถึง disruptive environment ที่เกิดขึ้นทางเทคโนโลยี ธุรกิจ ความคิด หรือสังคม ที่พลิกผันใหม่ตลอดเวลา และเปลี่ยนไปเร็วกว่าที่ระบบรัฐปัจจุบันจะจัดการได้ทัน

	<ul style="list-style-type: none"> • การรับฟังความเห็นและข้อเสนอแนะจากคณะทำงานเป็นประโยชน์ แต่การขาดการสัมผัสจริงกับโลกใหม่ ทำให้ผู้บริหารไม่สามารถช้ถามและทำนายคณะทำงานได้มากกว่าเท่าที่ได้ฟัง 	<p>การมีโอกา update จะช่วยให้ผู้บริหารกระตุ้นความริบเร่งในการทำงานให้เทียบทันกับชาติคู่แข่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> • ต้องมีนักบริหารมืออาชีพมาจัดระบบราชการให้เป็นระบบดิจิทัลทั้งหมด และดูแลเรื่อง Digital Economy ของประเทศ • จัดระบบบุคลากรขององค์การมหาชนไอทีรัฐให้เป็น Pay by Performance เพื่อติดตามผลงาน และ จูงใจในการทำหน้าที่ที่ดี • เปลี่ยนระบบงานให้เริ่มต้นโครงการต่างๆ จากระดับล่างที่ไม่ต้องรอขั้นตอนที่ล่าช้า และขยายผลขึ้นไปเมื่อเดินหน้าได้ดี
<p>4. มูลค่าตลาดไอทีต่อประชากรเป็นปฏิภาคกับอันดับของความสามารถในการแข่งขันของประเทศ</p> <p>มูลค่าตลาดไอทีต่อประชากรไทยเป็นอันดับสามใน ASEANรองจากสิงคโปร์และมาเลเซีย</p> <p>อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยจาก IMD 2014 อยู่ที่ 29 ในขณะที่สิงคโปร์อยู่ที่ 3 และมาเลเซียอยู่ที่ 12</p> <p>ถ้าเราต้องการผลักดัน Digital Economy ให้แข็งแรง เราต้องมีอุตสาหกรรมไอทีที่ใหญ่และแข่งขันได้ในระดับสากล</p>	<ul style="list-style-type: none"> • อุตสาหกรรมไอทีไทยเติบโตตามกลไกธุรกิจและการตลาดของภาคเอกชนมาตลอด ผู้ใช้หลักคือองค์กรที่ต้องการก้าวให้ทันกับการแข่งขัน แต่ด้วยเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น Social Media, Mobile, Analytics, และ Cloud การใช้ไอทีได้ขยายตัวไปสู่บุคคลและสังคม ซึ่งทำให้การใช้เพิ่มขึ้น แต่ยังไม่เร็วพอที่จะแข่งขันกับต่างประเทศได้ • ไม่มีผลประเมินการพัฒนาอุตสาหกรรมไอทีของแผนแม่บทไอทีที่ฉบับที่สองให้อุตสาหกรรมได้เปรียบเทียบและเสนอแนะการปรับปรุงให้ดีขึ้น • Demand และตลาดใหญ่ที่ผู้ประกอบการไทยเข้าได้ยากคือภาครัฐหรือยังเข้าไม่ถึงคือ SME • กฎระเบียบจัดซื้อของรัฐไม่เหมาะกับการจัดซื้อไอที เช่นการไม่กำหนดการชดเชยความเสียหาย เป็นเหตุให้ต้นทุนการเสี่ยงสูง ไม่เป็นประโยชน์กับราชการเอง 	<ul style="list-style-type: none"> • ขยายโครงการสร้างตลาดภาครัฐของกระทรวงไอซีทีที่เริ่มไปทุกภาคแล้ว ให้ลงถึงระดับจังหวัด เพื่อให้อุตสาหกรรมไอทีไทยแข็งแรงและมีคุณภาพ • สนับสนุนให้ราชการใช้โซลูชันไทยที่มีให้เลือกอยู่ ในแบบจ่ายตามปริมาณของบริการ โดยรัฐไม่ต้องลงทุนเอง ให้มีหน่วยงานรัฐเป็นผู้จัดหาโซลูชันที่ต้องการ นำไปติดตั้งประเมินผล ปรับปรุงคุณภาพและขยายการใช้เมื่อได้ผล • ส่งเสริม IT SME ให้มีตลาดเพียงพอ มีผู้ร่วมลงทุน ให้สิทธิ negative tax กับผู้เริ่มต้นธุรกิจ ให้สร้างโซลูชันใหม่ๆ พร้อมกับยกระดับคุณภาพของโซลูชันไทยด้วยการแข่งขันต่างๆในระดับชาติ • ส่งเสริมให้ SME ทั่วไปใช้และทำธุรกิจ Online โดยมีการฝึกอบรมความรู้ให้ทั่วถึง • สร้างฐานตลาดระดับประชาชนทั่วประเทศให้กับ IT SME ด้วยการให้ความรู้และความเข้าใจกับการใช้ตลาด Online เช่นการ

<p>5. ประเทศไทยขาดข้อมูลการวิจัยและการพัฒนาตลาดที่ดีและทันเวลา การวางแผนและยุทธศาสตร์ส่วนใหญ่ใช้ข้อมูลของต่างประเทศที่เป็นภาพรวม ไม่ลึกพอที่จะวางแผน วัตถุประสงค์ ให้เหมาะกับสภาพจริงของตลาด ประเทศที่มีข้อมูลและผลวิจัยตลาดที่ดี จะพัฒนาไอทีได้เร็วกว่า เพราะสามารถวางแผนได้อย่างมีทิศทาง โดยไม่หวังกว้าง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ข้อมูลและดรwxnนี้ทางด้านไอทีของไทยไม่ทันสมัย ไม่ตรงกัน ไม่มีผู้ดูแลรับผิดชอบเป็นหลัก • รัฐบาลและธุรกิจเอกชนไม่สามารถกำหนดทิศทาง การพัฒนา และทำธุรกิจได้อย่างเจาะจง ทำให้การวางแผนและพัฒนาไม่คมชัดเมื่อเทียบกับคู่แข่ง • ไม่มีการสร้างธุรกิจและงานให้คนไทยทางด้านจัดทำข้อมูลระดับชาติ เพื่อใช้ให้เกิดความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน ที่เป็นหัวใจของธุรกิจบริการใน Digital Economy 	<p>อบรมชาวบ้านให้เข้าใจและใช้อุปกรณ์ไอทีเป็น</p> <ul style="list-style-type: none"> • ส่งเสริมให้เอกชนทำธุรกิจบริการการวิจัย การจัดทำดรwxnนี้การตลาด แนวโน้มธุรกิจไอทีของไทย โดยรัฐสนับสนุนการใช้ข้อมูลเหล่านั้นแทนการทําเอง หรือซื้อจากต่างประเทศ • ส่งเสริมให้เอกชนทำธุรกิจบริการที่ทำให้อุตสาหกรรมไอทีเติบโต เช่น การพัฒนาบุคลากร IT โดยเฉพาะทางด้านบริหารจัดการ รัฐสามารถส่งเสริมทางด้านภาษี เมื่อองค์กรส่งพนักงานไปเรียน
<p>6. เทคโนโลยีทางด้านสารสนเทศได้พัฒนามาถึงจุดที่เราสามารถ digitize ข้อมูลทุกรูปแบบเพื่อนำไป process และใช้ได้โดยไม่เคยทำได้มาก่อน Internet และ Social Media เปิดประตูให้ข้อมูลทุกรูปแบบกระจายไปอย่างไม่จำกัดความหมาย ขอบเขต สถานที่ เวลา และไม่หยุดยั้ง แต่ขณะเดียวกัน สังคมก็ถูกเปลี่ยนจากการใช้ข้อมูลเพื่อเรา เป็นเราต้องปรับตัวให้เข้ากับข้อมูล โดยเฉพาะเสี่ยงจากสังคมที่ซ่อนตัวมาตลอด จนกระทั่งดิจิทัลเทคโนโลยีเปิดให้เราเห็น</p>	<ul style="list-style-type: none"> • การเปิดเผยข้อมูลบน Social Network เป็นกระบวนการที่ไม่ย้อนกลับ แต่จะขยายวงกว้างต่อไปอีก • ข้อมูลใหม่ๆไม่เพียงเปลี่ยนแปลงการทำธุรกิจ แต่เปลี่ยนความคิดและพฤติกรรมสังคมอย่างแรง เช่น ขอบเขตของ สิทธิส่วนบุคคล ความลับและความโปร่งใสต่อสังคม ความปลอดภัยทั้งบุคคลและทรัพย์สิน • การควบคุมและบริหารการเปิดเผยข้อมูลเป็นปัญหาสำคัญของทุกประเทศ โดยเฉพาะ ความมั่นใจ ความไว้วาง ความมั่นคง ของชาติ • การเปิดเผยข้อมูลดิจิทัลไม่มีทางเลือก แต่จะกระแสโลกที่บังคับเราให้เปิดช้าหรือเร็ว จึงต้องเป็นนโยบายและทิศทางของรัฐที่จะควบคุมดูแลว่าการเปิดเผยให้ประโชชน์มากกว่าเสียหาย 	<ul style="list-style-type: none"> • กำหนด Open Data ให้เป็นนโยบายของชาติ โดยมีกฎหมายรับรอง • สนับสนุนเอกชนพัฒนา Apps ทางด้านบริการรัฐให้สะดวก ลดเวลา ทุกถึง • ส่งเสริมงานที่ใช้ Open Data ในการสร้างความโปร่งใส เชื้อถือประเทศและธุรกิจไทย โดยมี การประชาสัมพันธ์ รางวัลพิเศษ